

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/13/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011201417
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011201417.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. WERNER & Co., advokátska kancelária, sídlom Stromová 54/A, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0303/99/2011 zo dňa 15.06.2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/154/2011-113 zo dňa 14.11.2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/154/2011-113 zo dňa 14. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou žiadal súd o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0303/99/2011 zo dňa 15.06.2011, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. P/0557/01/2010 zo dňa 27.04.2011, ktorým uložil žalobcovi pokutu 3 000,- € a to pre porušenie zákazu použitia nekalých obchodných praktík realizáciou obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a podstatne narušuje, alebo môže narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe, keďže pri výkone kontroly dňa 11.11.2010 u žalobcu bolo zistené, že žalobca pri uzatváraní zmluvy so spotrebiteľkou O. S. postupoval v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, čím podstatne narušil ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe, nakoľko postupom žalobcu bol zmluvný vzťah vyňatý spod možnosti použitia noriem a ochrany spotrebiteľského práva. Neoprávneným zaškrtnutím kolónky „výkon povolania“ a viditeľným vybielením kolónky „iný účel“ v originály zmluvy majúceho svedčiť o poskytnutí úveru na výkon povolania spotrebiteľa, bez jednoznačného preukázania a vyhodnotenia, že úver bol v danom prípade poskytnutý

na výkon povolania, žalobca ako poskytovateľ úveru nedodržiaval úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi, či všeobecnej zásady dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, keďže spotrebiteľ bol v čase podpisu zmluvy o úvere v starobnom dôchodku a žiadnu činnosť majúcu charakter zamestnania, povolania či podnikania nevykonával, čím došlo k naplneniu znakov nekalej obchodnej praxe v zmysle § 7 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a k porušeniu § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že neboli porušené procesné práva žalobcu, žalobca mal možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia ešte pred vydaním rozhodnutia. Obidve rozhodnutia spĺňajú požiadavky § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

Rozhodnutie o trovách konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p..

II.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd zruší vec krajskému súdu a vráti na ďalšie konanie. Uviedol, že zotrváva na svojej námietke nepreukázania podmienky § 7 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa a nepreukázania podmienky § 7 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak totiž krajský súd dospel k záveru, že úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, žalobca nerozumie, ako mohlo dôjsť k podstatnému narušeniu ekonomického správania spotrebiteľky. Tým, že táto zmluva neobsahuje RPMN, je teda podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch síce platná, avšak úver na jej základe poskytnutý je bezúčelový a bez poplatkov. Ekonomické správanie spotrebiteľky teda porušené nebolo. Pokiaľ išlo o aplikáciu obchodnej praxe na služby, podľa § 2 písm. p/ zákona o ochrane spotrebiteľa, definícia obchodnej praxe sa neviaže na službu, ale na výrobok. Ďalej žalobca namieta nedostatočné zistenie skutkového stavu, spojenie oznámenia o začatí konania a poskytnutie možnosti účastníkovi konania, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohol vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia. Taktiež argumentuje, že rozhodnutie malo byť podpísané vedúcim správneho orgánu - ústredný riaditeľ. Žalobca nepovažuje uzavretú zmluvu o úvere za spotrebiteľskú zmluvu, pričom poukazuje na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, č. P/0355/01/2012 zo dňa 26.11.2012.

III.

Žalovaný sa vyjadril k podanému odvolaniu žalobcu a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a nepriznať žalobcovi náhradu trov konania. Uviedol, že zotrváva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach. Postup žalovaného bol založený na splnení požiadavky porušenia odbornej starostlivosti a spôsobilosti narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa. Prvostupňový orgán preukázal existenciu nedostatku odbornej starostlivosti u žalobcu vo vzťahu k spotrebiteľke ako aj skutočnosť, že zmluva bola v dôsledku vyňatia z ochrany spotrebiteľského práva uzavretá za nevýhodných podmienok majúcich negatívne dôsledky predovšetkým na majetkovú sféru spotrebiteľky. Preverenie skutočností, či žiadateľ úveru spĺňa definíciu spotrebiteľa, je v možnostiach žalobcu. Žalovaný je toho názoru, že dostatočne zistil skutkový stav a riadne odôvodnil právne závery, ktorými dospel k určovaní výšky pokuty.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa

vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Predmetom tohto konania bolo rozhodnutie žalovaného č. SK/0303/99/2011 zo dňa 15.06.2011, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. P/0557/01/2010 zo dňa 27.04.2011, ktorým uložil žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pokutu 3 000,- € a to pre porušenie zákazu použitia nekalých obchodných praktík realizáciou obchodnej praktiky, ktorý je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a podstatne narušuje, alebo môže narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe, keďže pri výkone pri výkone kontroly dňa 11.11.2010 u žalobcu bolo zistené, že žalobca pri uzatváraní predmetnej zmluvy so spotrebiteľom (O. S.) postupoval v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, čím podstatne narušil ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe, nakoľko postupom žalobcu bol zmluvný vzťah vyňatý spod možnosti použitia noriem a ochrany spotrebiteľského práva. Neoprávneným zaškrtnutím kolónky „výkon povolania“ a viditeľným vybielením kolónky „iný účel“ v origináli zmluvy majúceho svedčiť o poskytnutí úveru na výkon povolania spotrebiteľa, bez jednoznačného preukázania a vyhodnotenia, že úver bol v danom prípade poskytnutý na výkon povolania, žalobca ako poskytovateľ úveru nedodrжал úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxe, či všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, keďže spotrebiteľ bol v čase podpisu zmluvy o úvere v starobnom dôchodku a žiadnu činnosť majúcu charakter zamestnania, povolania, či podnikania nevykonával, čím došlo k naplneniu znakov nekalej obchodnej praktiky podľa § 7 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona o ochrane spotrebiteľa a k porušeniu § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania dlžníka zaťažuje v tomto prípade žalobcu. V tomto zhodne so žalovaným a súdom prvého stupňa má za to, že žalobca toto dôkazné bremeno neunesol.

Najvyšší súd konštatuje, že žalobca v podanom odvolaní vlastne len opakuje námietky, ktoré už boli uvedené v žalobe a krajský súd sa s nimi dostatočne vysporiadal v napadnutom rozsudku.

K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu najvyšší súd uvádza nasledovné:

Pokiaľ ide o tvrdené procesné pochybenia žalovaného, spočívajúce v tom, že prvostupňový správny orgán spojil oznámenie o začatí konania s výzvou, aby sa žalobca pred rozhodnutím mohol vyjadriť k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia, najvyšší súd je toho právneho názoru, že takýmto postupom žalovaného, nevznikla taká vada konania, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia. Žiadne zákonné ustanovenie správneho poriadku nebráni takémuto postupu žalovaného. Ustanovenie § 33 ods. 2 správneho poriadku iba uvádza, že správny orgán je povinný dať účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a navrhnúť doplnenie dokazovania, pričom túto povinnosť je potrebné splniť pred vydaním rozhodnutia.

Pokiaľ ide o tvrdený podpis neoprávnenou osobou napadnutého rozhodnutia, krajský súd sa s touto námietkou vyčerpávajúco vysporiadal na str. 17, bod 4 napadnutého rozsudku. Taktiež tvrdenia žalobcu

ohľadom vád výroku napadnutého rozhodnutia boli v napadnutom rozsudku krajského súdu vyriešené na str.11, bod 2.

Pokiaľ žalobca popiera úplný základ zmluvného vzťahu, t.j. že medzi ním a dlžníkom nevznikla spotrebiteľská zmluva, pretože dlžník v posudzovanej zmluve o úvere nemá charakter spotrebiteľa, ide o ničím nepodložené tvrdenia. V tak sprísnenom právnom režime, v akom sa nachádzajú normy spotrebiteľského práva, nesie výlučné dôkazné bremeno ohľadom tzv. nespotebiteľského úveru len veriteľ - žalobca. Je predsa nesporné, že dlžníčka v čase uzavretia zmluvy o úvere bola starobnou dôchodkyňou žijúcou v Domove dôchodcov vo veku 73 rokov. Výjadrenia žalobcu v tomto kontexte ohľadom možnosti takejto osoby vykonávať povolanie, prípadne podnikat' vyznievajú až absurdne.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.